

Presentació

Parlar de Mercè Durfort et porta inevitablement a posar en primer lloc, sense desmerèixer les altres facetes que després comentarem, la persona que fou: cordial, generosa, empàtica i amb ganes de relacionar-se amb els altres des de la humanitat més profunda.

Mercè Durfort no defugia mai una estona de tracte amical i transmetia tothora un sentiment de confiança que invitava a una conversa distesa, durant la qual el seu somriure sempre era present.

Recordava els aniversaris dels amics i dels col·legues, celebrava amb un petit obsequi moments significatius per a uns i altres. Els qui l'estimàvem esperàvem el seu pom de muguet per l'1 de maig, seguint la tradició francesa en la qual va ser educada. La Mercè era extremament detallista.

Al costat de la boníssima persona que era, Mercè Durfort va destacar professionalment per la seva capacitat i la seva dedicació docents, per la facilitat que tenia d'il·lusionar els estudiants per la ciència a través d'un discurs planer i entenedor, que feia semblar fàcil qualsevol explicació acadèmica.

Aquesta aparent senzillesa i la familiaritat del seu tracte podien fer pensar que era una persona de coneixements bàsics, no complexos ni profunds. Però, al contrari, Mercè Durfort era de les persones que sabien posar-se a l'alçada dels altres quan volia transmetre coneixements i verificar que fossin entesos. Només quan en saps molt ets capaç d'explicar les coses complexes amb senzillesa.

A més d'aquestes virtuts professionals i personals, reconegudes amb la Medalla Narcís Monturiol (2001) i la Creu de Sant Jordi (2004), Mercè Durfort va ser una acadèmica exemplar, membre de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) i de la Reial Acadèmia de Medicina.

Es lliurava a les institucions que l'havien incorporat com a membre amb un sentit natural del deure, perquè volia respondre responsablement a la deferència

dels qui l'havien escollit. Per això no tenia mai un no quan se li demanava un servei, una intervenció o qualsevol altra prestació en nom de la institució.

Com és lògic, doncs, amb un caràcter tan obert i compromès, va ser cridada a ocupar càrrecs de responsabilitat durant diferents períodes, tant a l'IEC com a la RACAB. A l'IEC, va ser presidenta de la Secció de Ciències Biològiques (1994-2000) i secretària de la mateixa Secció (1992-1993). A la RACAB, va exercir els càrrecs de secretària de la Secció 5a —de Biologia— (1995-2003), directora de la mateixa Secció (2002-2006), comptadora (2006-2011), vicepresidenta (2011-2016), vicesecretària general (2011-2013) i bibliotecària (2018-2022).

El bon caràcter de la Mercè podia fer pensar que la seva tolerància la feia passar sempre per damunt d'allò que realment pensava. Però no era així. Més enllà dels càrrecs, la seva honestedat la feia intervenir quan considerava que havia de fer sentir una veu discrepant respecte el que sostenia la posició oficial.

Una dona honesta, valenta, lliurada al màxim a les institucions que van tenir el gran honor de comptar amb ella com a membre. Sempre recordarem aquesta Mercè apassionada, responsable, bona docent, lliurada a la comunicació de la ciència i, per damunt de tot, una gran persona.

TERESA CABRÉ I CASTELLVÍ
Presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans

JODI ISERN I VILABOY
President de la Reial Acadèmia
de Ciències i Arts de Barcelona